

ਦਇਆ ਚੌਧਰੀ ਜੇ.

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2014 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 17340

ਸਤੰਬਰ 22, 2016

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਧਾਰਾ- 14, 16 ਅਤੇ 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1994—S.18 (ii)-ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995, ਐੱਸ.47— ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ-ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ-ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ-ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, 60% ਸਥਾਈ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ, ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਡੱਲੇਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਖਾਲੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। -ਸਰੀਰਕ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਥਾਨਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 1994 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ S.18 (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ 1995 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਐਕਟ - ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਅਪਾਹਜਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ-ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ- ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੋਸਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ—ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ), ਐਕਟ, 1995 (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ, 1995' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 1995 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਮਰੱਥਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ

ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਮੁਕਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ

ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ, ਗੈਰ-ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ।

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ, 1995 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਖੋਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕੇਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27.5.2010 ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 22.9.2016 ਦੇ ਵਧੀਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਡੱਲੇਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਸੀ. ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਰੋਮਾਣਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਫਰੀਦਕੋਟ) ਵਿਖੇ 1.6.2009 ਤੋਂ 15.7.2015 ਤੱਕ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਰੋਮਾਣਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਫਰੀਦਕੋਟ) ਵਿਖੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਰਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(ਪਰਾ 12)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਸੀ .

ਟੀ.ਐਨ. ਸਰੂਪ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

(Dy. J. Chaudhary, J.)
ਦਇਆ ਚੌਧਰੀ, ਜ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਮਿਤੀ 21.3.2014 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-9) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, 27.5.2010 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੇ ਛੋਟੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ 60% ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਹਿੰਦੀ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜੇਬੀਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਏ., ਐਮ.ਏ ਅਤੇ ਬੀ.ਐੱਡ ਦੀ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 27.5.2010 ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਡੱਲੇਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਡੱਲੇਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਰੀਮਾਈਡਰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਤੀ 5.9.2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-6) ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2013 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11321 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ 9.3.2013 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2014 ਦਾ ਸੀਓਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 94 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 21.3.2014 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ 9) ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 27.5.2010 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਨੁਚਿਤ, ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 16. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ' ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਰਨਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ², ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਫੈਡ. ਦੇ ਖਪਤਕਾਰ ਕੇਪ. ਹੋਲਸੇਲ ਸਟੋਰਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ³, ਸਪੋਰਟਸ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14998 6.11.2009 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ (2011 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 121, 11.7 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 2011), ਉਸਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ.

(4) ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ- ਰਾਜ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (ii) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ.

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

ਫਾਈਲ.

(7) 11.7.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ

11995 (4) SCT 848

21995 (3) SCT 785

31997 (1) SCT 686

ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (SE), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (SA-2) ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਰੋਮਾਣਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ) ਵਿਖੇ 1.6.2009 ਤੋਂ 15.7.2015 ਤੱਕ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿੰਡ ਡੱਲੋਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ (ਸੈ.), ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(9) ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਭਾਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਡੱਲੋਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2013 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11321 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ 9.3.2013 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2014 ਦਾ ਸੀਓਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 94 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 21.3.2014 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ 9) ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 27.5.2010 ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ), ਐਕਟ, 1995 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 'ਐਕਟ, 1995' ਵਜੋਂ) ਐਕਟ, 1995 ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਜ ਦੀ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ, ਗੈਰ-ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ। ਐਕਟ, 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਿਤਕਰੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"47. ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ:-

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਰਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਘਟਾਏਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਪੰਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਅਡਜਸਟ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਤਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

(2) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(11) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਛੋਟ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਐਕਟ, 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਵੀ 5.9.2002 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਅਪਾਹਜ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਮੁਕਤ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

(ਏ) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ

(*Daya Chaudhary, J.*)

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ ਹਲਚਲ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਰੁਕਾਵਟ ਰਹਿਤ ਮਾਹੌਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(b) ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅੰਗਰੀਣ
ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ। ਉੱਥੇ ਸਰੀਰਕ
ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ
ਅੰਗਰੀਣ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ
ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(c) ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੀਣ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵੱਲ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਉਪਰਾਲੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ
ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ, 1995 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-
ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ. ਇਹ
ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ
ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ
ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੀ
ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਐਡਜ਼ਸਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ
ਦਰਖਾਸਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਖੋਚਲ
ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕੇਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ
ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27.5.2010 ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ
ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ
ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 22.9.2016 ਦੇ ਵਧੀਕ
ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਤੋਂ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਡੱਲੇਵਾਲਾ ਵਿਖੇ
ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਸੀ. ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ
ਰੋਮਾਣਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਫਰੀਦਕੋਟ) ਵਿਖੇ 1.6.2009 ਤੋਂ 15.7.2015 ਤੱਕ ਹਿੰਦੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ
ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਰੋਮਾਣਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਖੇ
ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਐਡਜ਼ਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਫਰੀਦਕੋਟ) ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਰਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(13) ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 21.3.2014 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਨੂੰ ਇਸ
ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਧਾਰਣਾਤਮਕ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤਿਭੁਵਨ ਦਹੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ